

Sju journalister dödades ifjol i Sri Lanka. På tidningen Uthayans i Jaffna vågar medarbetarna inte längre lämna redaktionen. En grävande journalist på Sunday Times i Colombo tvingades lämna landet efter hot och trakasserier. THOMAS BIBIN skriver om ett Sri Lanka där allt annat än pressfrihet råder.

Sri Lanka – det fria ordets gravfält

I ngen går idag säker i Sri Lanka sedan regeringen i vinter sagt upp eldupphöravtalet med den tamilska gerillan LTTE och kastat ut den nordiska fredsövervakarstyrkan för att återuppta det fullskaliga antigerillakriget.

Men vi får bara veta en bråkdel av de omfattande övergreppen samtidigt som Sri Lanka bedöms som ett av de farligaste länderna i världen också för journalister att arbeta i. Och i Sri Lanka drabbas media på båda sidor krigsfronterna.

I den tamilska "huvudstaden" Jaffna – som hålls av regeringssidan – vågar den tamilskspråkiga dagstidningen Uthayans medarbetare inte längre lämna redaktionen eftersom paramilitära grupper sprider skräck i staden. Flera medarbetare har dödats eller försvunnit, andra undkommit överfall eller hotats till livet

I november flygbombades de tamilska tigrarnas radiostation, VoT. Nio människor dödades (civila), varav tre anställda på stationen. Ett rent krigsbrott, konstaterar den Frankrikebaserade organisationen Reportrar utan gränser (RUG).

JOURNALISTER I HUVUDSTADEN Colombo lever också farligt. Flera har överfallits och i november gick 15 beväpnade män med stöd av säkerhetsstyrkor till attack mot den fristående tidningsgruppen Leader Publications och satte den i brand. Detta mitt i en strängt bevakad zon intill ett militärflygfält.

Leader ger ut två tidningar på engelska och en på sinhala.

I parlamentet är det fullt gräl, ledamöter

THOMAS BIBINS
KRÖNIKA OM SRI LANKA

mördas också men man vet inte längre om det är LTTE eller lejda torpeder från någon paramilitär grupp.

SAMTIDIGT UTTALAR FLERA ministrar hot mot media och enskilda journalister. Enligt RUG är flera av överfallen ett direkt resultat av dessa hot. Och man menar också att regeringen systematiskt blockerar utredningar av mord och överfall på journalister.

Flera ministrar pekats ut som gängledare. Arbetsministerns Mervyn Silva klev i december in på statstelevisionen Rupavahinis kontor i Colombo i sällskap med några huliganer för att klå upp nyhetschefen för att han inte sänt ut det tal som ministern just hållit vid en

broinvigning. Presidentens yngre bror, försvarsminister Gotabhaya Rajapakse, ringde i april förra året upp redaktören för Daily Mirror för att be henne att säga upp sig och han hotade att "förintä" en av reportrarna som skrivit om krigets civila offer.

Landets förmodligen mest kände grävande journalist, Iqbal Athas på Sunday Times i Colombo, tvingades förra året lämna landet en tid sedan han utsatt för en hatkampanj och hot från militären vilket också betytt att hans polisflygplan drogs in. Detta sedan han avslöjat ruffel kring militära inköp av stridsflygplan från Ukraina.

Idag är det riskfritt att hota, skada eller döda en journalist i Sri Lanka.

Thomas Bibin

86 dödades förra året

De flesta av journalisterna dödades i Irak ifjol. Men också 6 i Pakistan, 7 i Sri Lanka och två vardera i Nepal och Afghanistan.

Reportrar utan Gränser (RUG) rapporterar hundratals övergrepp mot pressfriheten i Nepal. I Pakistan hänger pressfriheten på repet genom förbud mot regeringskritik, en stängd nyhets-tv, många skadade och än fler gripna journalister. I Afghanistan utfärdades nyligen en dödsdom mot en journalist för hädelse mot islam och i Bangladesh är läget likt det i Pakistan: många gripanden, stora begränsningar i pressfriheten upprepade utgångsförbud som inte minst gäller media. Talk shows har förbjudits helt...

Indien präglas dock av en imponerande medial mångfald och kvalitet, liksom en förhållandevis stor pressfrihet. Thomas Bibin